

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21.11.1990, sp. zn. 2 To 193/90, ECLI:CZ:KSUL:1990:2.TO.193.1990.1

Číslo: 23/1991

Právní věta: II. Odcizení vkladní knížky, z které se pachatel dosud ani nepokusil vybrat vklad, je příprava k trestnému činu krádeže podle § 7 odst. 1 a § 247 tr. zák. ve znění zák. č. 175/1990 Sb. jen tehdy, jsou-li současně naplněny některé okolnosti podmiňující použití kvalifikované skutkové podstaty uvedené v § 247 odst. 4 nebo odst. 5 citovaného zákona.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 21.11.1990

Spisová značka: 2 To 193/90

Číslo rozhodnutí: 23

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Krádež, Příprava

Předpisy: 140/1961 Sb. § 7 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 23/II

II. Odcizení vkladní knížky, z které se pachatel dosud ani nepokusil vybrat vklad, je příprava k trestnému činu krádeže podle § 7 odst. 1 a § 247 tr. zák. ve znění zák. č. 175/1990 Sb. jen tehdy, jsou-li současně naplněny některé okolnosti podmiňující použití kvalifikované skutkové podstaty uvedené v § 247 odst. 4 nebo odst. 5 citovaného zákona.

(Usnesení krajského soudu v Ústí n. L. z 21. 11. 1990 sp. zn. [2 To 193/90](#))

K odvolání okresního prokurátora a obžalovaného J. M. krajský soud v Ústí nad Labem zrušil rozsudek okresního soudu v Lomech z 19. 10. 1990 sp. zn. 4 T 87/90 a věc vrátil okresnímu soudu, aby jí v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu byli obžalovaní B. K. a J. M. uznáni vinnými, že obžalovaný B. K. dne 18. 6. 1990 kolem 9.00 hod. v obci Běsno, okr. Louny, v bytě své švagrové J. K. tam odcizil z příruční kovové pokladny peněžitou částku 3500,- Kčs; dne 30. 6. 1990 kolem 23.00 hod. odstraněním okenní lišty vlezl do zahradní chatky v zahrádkářské kolonii ve Stromovce v Lounech, patřící S. B. a O. K. z

Loun, za účelem přespání, přičemž snědl nalezené sušenky a cukroví, takže na těchto věcech způsobil škodu 30,- Kčs. Obžalovaní B. K. a J. M. společně dne 3. 7. 1990 kolem 18.00 hod. v obci Hřivčice, okres Louny, se vloupali do rekreační chaty manželů J. a zde odcizili tranzistorový radiopřijímač zn. Rossia v hodnotě 345,- Kčs, starší dámský kožich v hodnotě 500,- Kčs, pánské kalhoty a svetr zelené barvy v hodnotě 130,- Kčs, tyto věci společně zabalili a pak si je ponechal obžalovaný J. M.; taktéž společně odcizili 15 kg cukru v hodnotě 120,- Kčs, který si ponechal obžalovaný B. K., obžalovaný J. M. pak odcizil sám vkladní knížku na heslo s vkladem ve výši 12 357,30 Kčs a úmyslně poškodil nábytek a zařízení chaty, čímž způsobil další škodu ve výši 3547,30 Kčs.

Tato trestná činnost byla právně posouzena u obžalovaného B. K. jako trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1, 2 tr. zák. ve znění novely zák. č. 175/1990 Sb. a trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák.; u obžalovaného J. M. jako trestný čin krádeže dílem dokonaný a dílem nedokonaný podle § 8 odst. 1, § 247 odst. 3, 4 písm. c) tr. zák. ve znění novely zák. č. 175/1990 Sb. Oběma obžalovaným byly uloženy nepodmíněné tresty odnětí svobody, pro jejichž výkon byli zařazeni do druhé nápravně výchovné skupiny, a dále bylo rozhodnuto o náhradě škody.

Proti rozsudku okresního soudu podali odvolání jednak obžalovaný J. M., jednak okresní prokurátor ohledně obou obžalovaných. Obžalovaný namítl nesprávná skutková zjištění soudu prvního stupně. Uvedl, že vkladní knížku neodcizil on, ale obžalovaný B. K., který také rozbíjel zařízení chaty manželů J. Dále namítl, že odcizení vkladní knížky bez dalšího jednání směřujícího k vybrání vkladu nelze posoudit jako pokus trestného činu, ale jen jako přípravu. Prokurátor rovněž namítl nesprávná zjištění soudu prvního stupně a z toho vyplývající chybné právní posouzení trestné činnosti obou obžalovaných.

Krajský soud z podnětu obou odvolání přezkoumal napadený rozsudek okresního soudu i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k těmto závěrům:

U dílčího skutku obžalovaného B. K., popsaného na prvním místě, okresní soud chybně neuvedl též zjištěnou skutečnost, že obžalovaný, aby se zmocnil peněz, vypáčil šroubovákem příruční pokladnu a tak se činu dopustil vloupáním.

U dalšího dílčího skutku obžalovaného B. K. nebyl zjištěn druh zahradní chaty, aby mohl být učiněn závěr, zda šlo o rekreační chatu, která slouží i k individuální rekreaci uživatelů, nebo zda šlo o pouhé zahradní zařízení či přístřešek k úschově zahradnického nářadí apod., což má význam pro posouzení, zda jde u obžalovaného též o trestný čin podle § 238 tr. zák.

U dílčího skutku obou obžalovaných je třeba doplnit dokazování k upřesnění podílu každého z obžalovaných na spáchané trestné činnosti. Výslechem svědka F. nutno prověřit tvrzení obžalovaného J. M., že vkladní knížku neodcizil on, ale obžalovaný B. K. Daktyloskopickou expertízou je třeba ověřit, zda na rozbíjení zařízení chaty se nepodílel také obžalovaný B. K.

Pokud po doplnění dokazování okresní soud dospěje k závěru, že obžalovaný B. K. se trestné činnosti dopustil formou pokračování v trestném činu, je dokonána posledním dílčím skutkem, jehož se dopustil dne 3. 7. 1990, tedy poté, co nabyla účinnosti novela trestního zákona (zák. č. 175/1990 Sb.). V takovém případě by bylo nutno mít za to, že se pachatel dopustil celé žalované trestné činnosti jedním skutkem, a to za účinnosti citovaného zákona.

Vzhledem k tomu, že zákon č. 175/1990 Sb. mění skutkovou podstatu trestného činu krádeže, je nutno pro možné právní posouzení zdůraznit tyto právní názory:

Ustanovení § 247 odst. 1 tr. zák. nyní předpokládá, aby pachatel krádeží způsobil škodu nikoli

nepatrnou (v současné době škodu nejméně 800,- Kčs).

Ustanovení § 247 odst. 2 tr. zák. ve znění novely postihuje skutky, jimiž byla na cizím majetku způsobena škoda bez ohledu na její výši, pokud si pachatel přivlastnil věc vloupáním nebo bezprostředně po činu se pokusil uchovat si věc, které se zmocnil, násilím nebo pohrůžkou bezprostředního násilí. Pokud je takto způsobena škoda nedosahující částky 800,- Kčs, jde výlučně o trestný čin krádeže podle § 247 odst. 2 tr. zák. Jestliže však škoda způsobená za podmínek uvedených v § 247 odst. 2 tr. zák. dosahuje částku 800,- Kčs (avšak nedosahuje částky 4800,- Kčs), je nutno trestný čin posoudit i podle ustanovení § 247 odst. 1 tr. zák., neboť jsou naplněny všechny znaky i tohoto ustanovení. Pachatel se nejen zmocnil cizí věci vloupáním, ale způsobil tak i škodu nikoli nepatrnou. Jestliže si pachatel přivlastní cizí věc vloupáním a způsobil škodu dosahující částku alespoň 4800,- Kčs, dopouští se trestného činu krádeže podle § 247 odst. 1, 3, 4 písm. c) tr. zák. Okolnost, že k činu došlo vloupáním, je dostatečně vyjádřena aplikací ustanovení § 247 odst. 4 písm. c) tr. zák., jehož je kvalifikačním znakem.

Pokud jde o pokračování v trestném činu krádeže podle § 247 tr. zák. ve znění novely, je třeba připomenout, že podle právní teorie i praxe se škody způsobené jednotlivými útoky sčítají. Přesto, že v ustanoveních § 247 odst. 1 a § 247 odst. 2 tr. zák. jsou uvedeny zčásti odlišné formy jednání, jde vždy o zmocnění se cizí věci, a tedy o naplňování skutkové podstaty trestného činu krádeže. Může jít proto o pokračování v tomto trestném činu i v případě, kdy některé útoky proti cizímu majetku jsou spáchány vloupáním a jiné jen prostým zmocněním se cizí věci.

Z dosavadního dokazování dále vyplývá, že obžalovaný B. K. v prvním případě dne 18. 6. 1990 v bytě jiného odcizil peníze v částce 3500,- Kčs tak, že šroubovákem vypáčil příruční pokladnu. V této souvislosti je třeba připomenout, že takové jednání je rovněž vloupáním ve smyslu § 247 odst. 2 novelizovaného znění tr. zák., neboť jde o překonání překážky, jež je určena k tomu, aby věci byly chráněny před osobami nepovolaným k dispozici s nimi.

Konečně je třeba vytknout, že okresní soud pochybil, když odcizení vkladní knížky, aniž se pachatel pokusil vybrat z ní vklad, posoudil jako pokus trestného činu podle § 8 odst. 1 tr. zák. Takové jednání pachatele lze považovat toliko za přípravu k trestnému činu (srov. č. 15/1974 sb. rozh. tr.). Podle trestního zákona ve znění novely zákona č. 175/1990 Sb. je však příprava trestná pouze tehdy, jestliže směřuje ke spáchání zvláště závažného trestného činu (§ 41 odst. 2 tr. zák. nov.). Těmito trestnými činy jsou ty, které jsou uvedeny v § 62 a ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let. U trestného činu krádeže podle § 247 tr. zák. přicházejí z toho hlediska v úvahu jen kvalifikované skutkové podstaty uvedené v odstavcích 4 a 5.

Jestliže obžalovaný odcizil vkladní knížku s vkladem ve výši 12 357,- Kčs a činu se dopustil vloupáním, není vyloučeno skutek posoudit jako přípravu k trestnému činu krádeže podle § 7 odst. 1 a § 247 odst. 1, 2, 3, 4 písm. c) tr. zák. ve znění novely, eventuálně jako takto právně kvalifikovanou součást pokračujícího trestného činu zčásti (jinými útoky) dokonatého, samozřejmě za splnění podmínek uvedených v § 88 tr. zák.

V další části se pak krajský soud zabýval ještě otázkou právní kvalifikace skutku z hlediska § 238 a § 257 tr. zák.